

PRATECKÝ ZPRAVODAJ

Oslavy výročí 750 let obce

září 2024

Obsah

Slovo starosty	3.
Básnička	5.
Usnesení z veřejných zasedání	6.
Hody 2024	8.
Oslavy 750 let obce	11.
Základní škola	14.
Zprávy z knihovny	16.
Dům pro Julii	22.
Rusové nejen u Slavkova, car a generál	25.
Olympiáda v Paříži pohledem kněze	29.
Sv. Florián	33.
Z činnosti hasičů	34.
KST Prace	40.
SK Prace	42.
Společenská rubrika	44.
Stránky pro děti	45.
Reklamy a pozvánky	47.

Pratecký zpravodaj vydává obec Prace, Ponětovská 129, 664 58 Prace, evidenční číslo MK ČR E 14297, vychází 4x ročně v nákladu 380 výtisků.

Datum vydání 30. 9. 2024. Uzávěrka dalšího čísla 30. 11. 2024.

Tel. kontakt: +420 724 183 506, e-mail: obec@obecprace.cz,

www.obecprace.cz. Neprošlo jazykovou úpravou.

Grafická úprava a tisk: PROTIS, spol. s r.o., www.protis.cz

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

na sklonku letošního, velmi teplého a slunečného léta se Vám do rukou dostává třetí vydání Zpravodaje ročníku 2024. Věřím, že jste prožili vydařené dovolené, děti si užily prázdnin a všichni jsme načerpali energii pro blížící se podzim a zimu. Z hlediska dění v obci bylo uplynulé období velmi plodné, až téměř hektické. Letošní prázdniny tak nebyly rozhodně okurkovou sezónou. Mimo jiné byla dokončena stavba hasičky, proběhla oprava střechy ZŠ, úprav a oprav se dočkal prostor pro diváky na fotbalovém hřišti, je opraveno zábradlí se zídka u schodů ke kostelu a v neposlední řadě jsme se zapotili u příprav největší kulturní akce v poslední době – Oslav 750 let obce Prace. Všichni zaměstnanci obce, někteří ze zastupitelů a také dobrovolníci z řad členů různých spolků a organizací působících v obci, kteří pomáhali připravovat a organizovat tuto událost, si zaslouží velké poděkování. Těch zúčastněných bylo opravdu mnoho, tolik, že jejich jmenováním bych popsal polovinu strany. Všem tímto ještě jednou děkuji, velice si vážím nezištné pomoci každého jednotlivce, spolku nebo organizace. Více informací o samotné akci se jako obvykle dočtete v samostatném článku.

Za sebe hodnotím víkendové oslavy velmi pozitivně. Vyšlo počasí, oslavy přilákaly velké množství návštěvníků, přivítali jsme na nich vážené a známé osobnosti z kultury, sportu i politiky.

Se začátkem září začíná nový školní rok. Ten aktuální, tedy školní rok 2024/2025 je pro naši základní školu doslova přelomový. Poprvé v historii obce je naše ZŠ školou tzv. plně organizovanou, takže každý ročník má svoji kmenovou třídu a svoji paní třídní učitelku. Věřím, že tato změna se pozitivně promítne do kvality vzdělání našich dětí a také do jejich komfortu při vzdělávacím procesu. Tato změna samozřejmě přinese škole i obci vyšší náklady, což muselo být částečně kompenzováno nepopulárním krokem – mírným zvýšením poplatků za MŠ a školní družinu.

Jednou z mých milých povinností je ve škole přivítat v první školní den nové prvňáčky. Druhého září jsme jich ve škole přivítali patnáct. Přeji jim, aby se jim ve škole líbilo a učení jim šlo co nejlépe. Poměrně překvapivý je nepoměr mezi dívkami a chlapci, z patnácti nových školáků je pět chlapců a deset dívek.

Další důležitou událostí byly Pražské hody. Aby těch změn a novinek nebylo málo, také hody potkala řada změn a proběhly v novém formátu. Již několik let jsme se stárky řešili nepřilíživou účastí, zejména nedělní večerní zábavy v KD byly velmi komorní. Stárci navrhli jiný formát, kdy se předhodová zábava přesunula na termín o týden dříve, nedělní večerní hodovou zábavu nahradil sobotní program a původní nedělní zábava místo pozdních nočních hodin končila večer na hřišti. Byl jsem velmi zvědav, jak se tyto plánované změny projeví na návštěvnosti.

Předhodová zábava byla velmi povedená a velmi pěkná byla také návštěvnost. Další program výrazně ovlivnilo počasí. Vydatné deště a silný vítr prakticky od středy do neděle znemožnily postavit máju a program přesunuly do sálu KD. Přiznám se, že jsem zvažoval vzhledem k situaci úplné zrušení hodů. Nakonec naštěstí Brněnsko zůstalo záplav ušetřeno (zde musím vyzdvihnout a pochválit připravenost

pracovníků Povodí Moravy, kteří včas a dostatečně začali s upouštěním přehrad), a ještě o víkendu to vypadalo, že ani v ostatních regionech nedojde k nejhorsšímu. Za přípravou hodů je mnoho a mnoho hodin práce zejména stárků, která by zrušením přišla vniveč, ale bylo to na opravdu na hraně. Sobotní zábava byla alespoň za mě velmi vydařená, skoro bych až řekl nejlepší za poslední roky. Skvělá kapela Šardičanka (nečekal bych, že dechová skupina začne po půlnoci hrát písničky od Michala Davida a další diskotékové nebo rockové hity) a hlavně plný sál a skvělá atmosféra. Trošku nás zlobil vítr, několikrát jsem si „odskočil“ nahazovat vypadlé veřejné osvětlení, ale měl jsem z akce velmi dobrý pocit. Stárkům děkuji za to, jak hody připravili, jak se přizpůsobili změnám a v nastalých podmínkách udělali velmi pěkné hody. Počasí nám nepovolilo ani nedělní průvod, nicméně své povinnosti tance s hlavní stárkou jsem neunikl, ten proběhl spolu s předáním práva při sobotním programu.

Vrátím se nyní zpět k vodnímu živlu. Bohužel v neděli večer a v pondělí zejména na severu Moravy udeřily záplavy velmi silně a způsobily ztráty na životech i obrovské škody na majetku. Společně s SDH jsme uspořádali sbírku hygienických prostředků a úklidových

potřeb pro postižené oblasti. Tímto děkuji všem, kteří do ní přispěli. Rovněž jsme z obecního rozpočtu uvolnili částku 50000 Kč, kterou jsme rozdělili mezi několik organizací, které pořádaly finanční sbírky pro postižené oblasti. Naši obec voda větších škod ušetřila, ale havárie dešťové kanalizace v Uličce způsobila podemletí jednoho RD, pod kterým dešťová voda vytvořila kavernu o velikosti téměř 20 m³. Čeká nás tedy urgentní oprava kanalizace v této ulici a kaverna musela být urychleně vyplněna betonem, aby nebyla narušena statika postiženého RD.

Během podzimu nás čekají další zajímavé události, mimo jiné společná výsadba stromů podél cyklostezky, kterou jsme v rámci dotační akce naplánovali s obcemi Kobylnice a Ponětovice. Z kulturních zmíním například vítání občánků, nebo rozsvícení vánočního stromu a stejně jako každý rok se můžeme těšit i na výročí bitvy u Slavkova.

Přeji Vám hezký podzim, ať si ještě před zimou trochu užijeme slunečních paprsků a těším se na počtenou v prosincovém, vánočním vydání Zpravodaje.

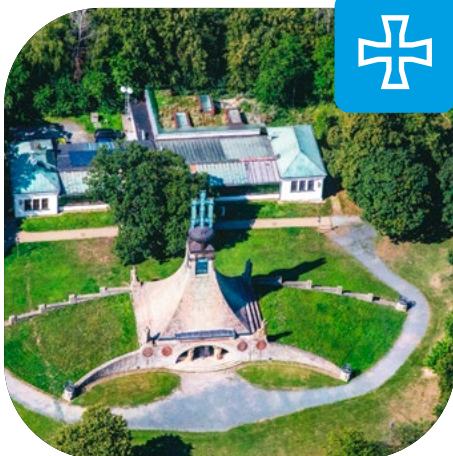
starosta obce
Bc. Petr Šimara

Prace 750 let

*Lány pole, nad nimi mohyla,
na jihu Moravy, vesnická idyla.
Vesnická idyla, vždycky tu nebyla,
válečná dramata, obec si zažila.
V bitvě tří císařů, v bojové vřavě,
kde císař Napoleon došel k své slávě.
Na paměť tomuto velkému boji,
na kopci nad obcí Mohyla stojí.*

*Zlátnoucí obilí, sady a vinice,
krásná a bezpečná, nyní je vesnice.
Sedm set roků a padesát k tomu,
Prace tu stojí, tři sta má domů.
Škola a školka, hasičská zbrojnice,
rozkvetlé zahrádky lemují ulice.
K velkému výročí, obci své přejeme,
ať další stovky let, v mapě ji najdeme.*

Souhrn usnesení přijatých na 16. veřejném zasedání Zastupitelstva Obce Prace, konaném dne 26. 06. 2024

Usnesení 1/16/4:

Zastupitelstvo obce Prace projednalo a schvaluje přijetí poskytnuté dotace na akci „Revitalizace obecní knihovny“ ve výši 50.000 Kč z rozpočtu Jihomoravského kraje a pověřuje starostu uzavřením smlouvy o Poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje

Výsledek hlasování:

pro 8 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 2/16/5:

Zastupitelstvo obce Prace projednalo a schvaluje Smlouvu o zřízení věcného břemene č. PR-014330089163/001-ADS pro stavbu „**Prace, přeložka NN Mont2u, s. r. o.**“ mezi obcí Prace a firmou EG.D, a. s., se sídlem Lidická 1873/36, Černá Pole, 602 00 Brno IČO: 280 85400 na pozemku parc.č. 473/12 v k.ú. Prace a pověřuje starostu jejím uzavřením.

Výsledek hlasování:

pro 8 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 3/16/6:

Zastupitelstvo obce Prace projednalo a schvaluje smlouvu o umístění zařízení mezi obcí Prace, Ponětovská 129, Prace 664 58, IČ: 00599247 na straně jedné jako poskytovatel a Českomoravskou telekomunikační, s. r. o., Ant. Barcala 1446/26a, České Budějovice 370 05 IČ: 28319281 na straně druhé jako uživatel a pověřuje starostu jejím uzavřením.

Výsledek hlasování:

pro 8 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 4/16/7:

Zastupitelstvo obce Prace projednalo a bere na vědomí rozpočtové opatření č. 4/2024 ze dne 15. 4. 2024, které je **přílohou č. 2**

Výsledek hlasování:

pro 8 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 5/16/8:

Zastupitelstvo obce Prace projednalo a bere na vědomí rozpočtové opatření č. 5/2024 ze dne 13. 5. 2024, které je **přílohou č. 3**

Výsledek hlasování:

pro 8 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 6/16/9:

Zastupitelstvo obce Prace projednalo a schvaluje přijetí poskytnuté dotace na akci „OBEC PRÁCE – CHODNÍK K MOHYLE MÍRU“ ve výši **1.378.383,00 Kč** a pověřuje starostu uzavřením Smlouvy o poskytnutí finančních prostředků.

Výsledek hlasování:

pro 8 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 7/16/10:

Zastupitelstvo obce Prace projednalo a schvaluje Záměr na pronájem části pozemku parc. č. 316/1 v ulici Jiříkovská o rozloze 34 m² a pověřuje starostu jeho vyvěšením.

Výsledek hlasování:

pro 8 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 8/16/11:

Zastupitelstvo obce Prace projednalo a schválilo zapojení obce Prace do programu kastrace koček se společností KASPRO - kastrovní program z.s. a pověřuje starostu uzavřením smlouvy

Výsledek hlasování:

pro 6 proti 1 zdržel se 1

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 9/16/12:

Zastupitelstvo obce Prace projednalo a schvaluje zadávací dokumentaci k výběrovému řízení na zhotovitele Rekonstrukce střechy ZŠ Prace a ustanovení hodnotící komise ve složení Mgr. Jan Husák, Michaela Lobo a David Rosenberg

Výsledek hlasování:

pro 7 proti 1 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 19/15/19:

Zastupitelstvo obce Prace schvaluje finanční dar ve výši 5000 Kč organizaci Popálky, o. p. s., Havlíčkovo nám. 287/46 Žďár nad Sázavou 591 01, ič: 62158261 a pověřuje starostu uzavřením smlouvy.

Výsledek hlasování:

pro 8 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Souhrn usnesení přijatých na 17. veřejném zasedání Zastupitelstva Obce Prace, konaném dne 15. 07. 2024

Usnesení 1/17/4:

Zastupitelstvo obce Prace projednalo výběrové řízení a schvaluje vítěze společnost Prostavby, a. s., Dědina 447 Otnice, IČ: 27713130 a pověřuje starostu uzavřením smlouvy o dílo.

Výsledek hlasování:

pro 6 proti 0 zdržel se 1

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 2/17/5:

Zastupitelstvo obce Prace projednalo a bere na vědomí rozpočtové opatření č. 6/2024 ze dne 05. 06. 2024, které je **přílohou č. 2**

Výsledek hlasování:

pro 7 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

Usnesení 3/17/6

Zastupitelstvo obce Prace projednalo a schvaluje finanční dar ve výši 50 000 Kč na léčbu pana Jana Brzobohatého, vnuka obyvatelky obce Prace.

Výsledek hlasování:

pro 7 proti 0 zdržel se 0

Usnesení bylo přijato.

HODY 2024

Letošní pratecké hody se konaly v termínu od 6. 9. do 15. 9. Se stárky jsme se začali scházet začátkem července. Letos se nás sešlo krásných 11 párů a jeden přespolní.

V pátek 6. 9. jsme vše začali předhodoovou zábavou, která se konala v areálu SK Prace. K tanci a poslechu

hrála skupina Sabrin band. Počasí nám přálo a my jsme si zábavu moc užili. Víkend pro nás byl trochu náročnější, ale vše jsme zvládli. V sobotu se konalo žádání. Stárek požádal rodiče své stárky, aby ji pustili stárkovat a potom jí před dům zatloukl malou májku. V neděli jsme chodili

po obci, s rozmarýnou a vínem jsme zvali všechny občany na hody.

V sobotu 14. 9. jsme bohužel kvůli špatnému počasí museli zrušit stavění máje. Večer jsme se, ale sešli v kulturním domě na večerní zábavě. K tanci a poslechu hrála DH Šardičanka. Na zábavě jsme ukázali hodový nástup, zatančili Moravskou besedu a pan starosta nám předal stárkovské právo. Nově jsme měli připravené i půlnoční překvapení. V neděli jsme se sešli v deset hodin u kostela Povýšení svatého Kříže a o půl jedenácté začala hodová mše svatá. Celou mši odsloužil Otec Oldřich a tímto mu moc děkujeme. Špatné počasí bohužel přetrvávalo, proto jsme museli zrušit průvod obcí. Sešli jsme se tedy

v 16:00 hod v kulturním domě. Kde jsme zopakovali hodový nástup a Moravskou besedu. K poslechu a tanci nás doprovázela Holóbkova mozeka.

Ráda bych poděkovala panu starostovi a zastupitelstvu obce Prace za podporu.

Další dík patří všem, kteří nám pomohli s přípravou hodů a taky sponzorů. Děkujeme potravinám Nuggy. Moc děkujeme Tomášovi Boleslavovi za ochotu a jako každý rok za skvěle připravené kroje. Taký děkujeme pohostinství Prace. Velké díky patří hlavně Vám, kteří jste nás přišli podpořit i přes nepříznivé počasí.

Letos nám dalo počasí celkem zabrat, ale i tak jsme si hody užili

a rádi jsme si se všemi, co přišli, zazpívali a zatančili. Měli jsme mezi sebou nové stárky a budeme rádi, když se k nám příští rok

přidají další. Hody jsou krásná tradice, která by se měla udržovat. Už teď se těšíme na další rok.

Letos stárkovali:

Michaela Maixnerová a Zdeněk Hlávka
 Kateřina Fuchsová a Marek Halouzka
 Lenka Štěpánková a Dalibor Trněný
 Eliška Stará a Jan Trněný
 Kateřina Čechová a Jakub Juříčka
 Tereza Dvorská a Roman Hodya
 Denisa Halouzková a Jiří Štěpánek
 Nela Vlčková a Filip Maixner
 Dominika Šimarová a Petr Kuklínek
 Anna Lucáková a Marek Doležel
 Kristýna Fillova a Dominik Nos
 Nikol Kryštofová a Jakub Soukop

Sklepníci: Lukáš Kelbl a Tomáš Haša

Michaela Maixnerová

Dovolte mi několika větami shrnout průběh oslav 750 let obce Prace

Sobotní program otevřelo utkání dorostenců a po nich nastoupila „stará garda“ Zbrojovky. Přijela ve velmi silné sestavě, a protože se nenašel rozhodčí, vše řídil z čáry a také vtipně komentoval „Švanci“. Než se Zbrojovka rozkoukala, prohrávala 3:1 a tak, protože stará garda nerada prohrává, musela přidat. I přes velkou snahu našich „borců“ vývoj zápasu otočila a dostala se do vedení. Rozhodčí Švanci byl pozorový a neunikla mu rukla jednoho ze Zbrojováků ve vápně. Následnou penaltu proměnil náš nejstarší hráč, Radek Hofírek. Zápas skončil zaslouženou remízou, a tak se mohly týmy spokojeně společně vyfotit a dát si občerstvení.

Nedělní program začal mší svatou v kostele, kde za účasti hasičů jim byl požehnán nový prapor. Otec Chocholáč to ve svém kázání zdůraznil, co znamená pomoc bližnímu.

Bylo možno nahlédnout do nové hasičky, která čeká na kolaudaci. Musíme ocenit velmi dobře udělanou výstavu v KD. Množství lidí si ji prohlédlo a hledalo na nich své foto.

Pódium: Program na hřišti vystoupením malých dětí, za doprovodu

Pavly, začal vlastně tanečky, zpěvem, bylo až dojemné sledovat, jak si to každé dítě užívalo po svém. Následoval kvíz pro děti i dospělé,

který vyplnil pauzu před dalším vystoupeními.

A teď k vystoupení „Přátel písničky“. Jak jsem při našem zpěvu řekl, jsme ryzí amatéři a když nám místostarostka řekla, že budeme zpívat veřejně, tak se nám do toho moc nechtělo. I když s harmonikou zpíváme, ani ne tak dobře, jako rádi, nakonec nás přemluvila. Při generálce to nebylo dobré, ale v kabině již v „dresech“ a po občerstvení se rozezpívali a výsledek jistě posoudilo obcenstvo. Tyto krásné moravské písničky máme zaznamenány ve dvou zpěvnících. Přesto, že nás tlačil čas, tak ta poslední „Letěla písnička“ přesto zazněla a je opravdu nejkrásnější.

Potom již následoval zlatý hřeb vystoupením valašské kapely „Fleret“, se dcerou zpěvačky Šulákové, která nezapře svoji mámu. Jejich písně rozezpívaly obcenstvo a sklídily

zasloužený potlesk. Zpívají, jak se říká ze srdce.

Při sousedském posezení se až do pozdních hodin hrálo a zpívalo. Jedinou „kaňkou“ na celé oslavě bylo občerstvení. Jeden stánek s pitím, párkem v rohlíku je rozhodně málo. Lidé by si určitě dali něco dobrého na jídlo!!! Takže závěrem lze oslavu 750 let obce Prace považovat za velmi vydařenou!

pratecký rodák a patriot
Julek Šnábl

Začátek školního roku v Základní a Mateřské škole Prace

Slavnostní zahájení školního roku 2024-2025 proběhlo v pondělí 2. 9. 2024 v 8,00 hodin na hřišti základní školy. Zahájení se zúčastnili všichni žáci školy, rodiče, doprovod prvňáčků a také pan starosta, který popřál všem dětem úspěšný školní rok a předal jim malé upomínkové balíčky. Před zahájením školního roku proběhl ve škole také Den otevřených dveří. Školu a školku navštívilo spoustu lidí, kteří si přišli prohlédnout prostory obou budov, ale také kroniku a fotografie z dob dávno minulých. Společně jsme si zavzpomínali, jak škola vypadala před mnoha lety, jaké zážitky a příběhy se vám k ní vážou. Celé dopoledne se neslo v duchu příjemného setkávání s lidmi, kteří se školou byli nebo jsou nějak propojeni. Všem návštěvníkům děkujeme za návštěvu a za milé zápisy v naší kronice.

Základní škola od nového školního roku přešla z malotřídní školy na plně organizovanou školu 1. stupně s pěti samostatnými postupnými ročníky. Do naší školy bude v tomto roce chodit celkem 64 žáků - 13 nových prvňáčků a dvě další děti se přistěhovaly.

Školní družina bude v tomto roce v provozu pro děti 1.-3. ročníku.

Družina nemá již druhým rokem svoji samostatnou místnost, takže využívá prostory kmenových tříd po výuce. V tomto roce bude družina umístěna v 1. a 5. třídě, což jsou největší třídy na škole a děti tak mají prostor pro hru i odpočinek. Nadále je možné využívat ranní družinu od 6.45 hodin a poté odpolední družinu po vyučování do 16.00 hodin.

Základní škola posílila tým o dva nové pedagogy a dva asistenty pedagoga. Celý tým ZŠ a MŠ se tedy rozrostl na neuvěřitelných 23 zaměstnanců.

Na začátku školního roku proběhlo několik zajímavých školení a workshopů pro zaměstnance. Pro pedagogické pracovníky se jednalo o vzdělávací seminář Nenásilná komunikace, kde nám přišel přednášet Petr Sucháček z Masarykovy univerzity. Prošli jsme si komunikační techniky směřující k vytváření porozumění mezi lidmi a hledání řešení, která fungují pro všechny. Ukázali jsme si specifické tréninkové formy a způsoby, jak zaměřovat v komunikaci pozornost, co říkat a dělat. V celodenním workshopu jsme cvičili svoji verbální flexibilitu, rozšiřovali paletu možných

interakcí na podněty a snažili se zlepšovat svoji všímavost k mluvenému slovu.

Všichni zaměstnanci byli proškoleni také v první pomoci, abychom v případě mimořádných událostí dokázali rychle zasáhnout. Velmi důsledně trváme především na praktických dovednostech, které dokáží pomoci nebo zachránit lidský život.

Na děti v tomto roce čeká spousta zájmových kroužků. Od nového roku jsme začali spolupracovat s agenturou Berukroužky, takže nabídka kroužků se rozšířila např. o kroužky robotiky, malého youtubera, vědeckých pokusů nebo hobby horsingu. Ve škole nabízíme také naše tradiční kroužky jako je keramika, čtenářský

klub, flétna, vaření nebo sportík. Nebude chybět ani náboženství jako nepovinný předmět, které v tomto roce rozdělíme na dvě skupiny, abychom mohli vyjít vstříc i menším dětem.

V letošním roce pokračujeme v projektu JAK (J.A.Komenský), ze kterého v tomto roce využíváme hlavně inovativní vzdělávání pro děti základní školy, školního asistenta a vzdělávání pedagogů mateřské školy.

Nadcházející školní rok je pro nás přelomový nejen proto, že škola přešla na plně organizovanou školu, ale také proto, že jsme zavedli jednotný online systém Edookit pro rodiče a žáky. V září ho ještě pořádně otestujeme a postupně budeme do systému zvát rodiče a žáky.

Od září jsme se tedy rozloučili s papírovými třídními knihami, žákovskými knížkami a dalšími významovými archy, které tu s námi byly desítky let. Klasická žákovská knížka bude na zkoušku ponechána pouze v 1. třídě.

Pevně věříme a doufáme, že tento školní rok bude ve znamení

vzájemné spolupráce a dobrých vztahů, a že se nám společně podaří naplnit úkoly vyplývající ze školního vzdělávacího programu. A nejen to – doufáme, že i nadále budeme tvořit takové školní prostředí, ve kterém budou děti rády trávit čas, budou spolupracovat se spolužáky a rozvíjet své silné stránky a dovednosti.

Do nového školního roku přejeme všem klidný start, hodně sil a chuti do učení, také hodně štěstí, mnoho úspěchů, pohodu ve škole, a hlavně pevné zdraví.

Mgr. Andrea Hrabáková
ředitelka ZŠ a MŠ Prace

Po stopách Šikmého kostela

Každým rokem se snažím zajistit pro čtenáře nové knihy. Vybírám je podle jmen spisovatelů, žánrů, dívám se na recenze. Některé z nich jsou potom více, jiné méně čtivé. Jednou z nejčtenějších a v posledních měsících nejžádanějších byla triologie Šikmý kostel.

První dva díly této románové triologie od spisovatelky Karin Lednické vyšly již v roce 2020, na třetí díl jsme si museli počkat až do letošního roku.

Spisovatelka Karin Lednická se narodila v Karviné, vyrostla v Havířově a celý život žije

v Ostravě. Celý život tedy strávila v regionu, o kterém píše. V triologii Šikmý kostel mapuje dějiny zaniklé „Staré Karviné“ v letech 1894-1961.

Ráda bych vás seznámila s těmito opravdu úžasnými místy, která jsem během léta navštívila.

Jak vznikl název Karviná?

V dobách dávno minulých se na území dnešní Karviné nacházely rozsáhlé pastviny, kde se pásli hlavně hovězí dobytek. Pasterectví bylo hlavní formou obživy zdejších obyvatel. Název vznikl ze staropolského slova karw - kráva. Jméno osady tedy

znamenal „kraví ves“. Následně se používalo označení Karvín, na počátku 20. století se pak používala podoba Karvinná.

První písemná zmínka o tomto místě je z roku 1268. Význam Karviné v minulosti předurčovala její strategicky výhodná poloha na obchodní cestě z Uher do Pobaltí, která již od konce 13. století měla obchodní, hospodářský, kulturní a rezidenční význam pro celou zdejší slezskou oblast. Zásadní obrat ve vývoji původně zemědělské vsi ale přinesl nález černého uhlí koncem 18. století. Dolování uhlí se zde mapuje přibližně od roku 1794. Od devadesátých let 20. století je těžba v útlumu. V dnešní době je v Karviné v provozu už jen poslední důl.

Za Rakouska – Uherska byla Karviná důležitým průmyslovým centrem. Městem s mnoha krásnými domy, honosnou budovou radnice, školou, pivovarem, obchody i plovárnou. Kvetla zde spolková a kulturní činnost. Rodina Larisch-Mönnich zde měla svoje zámky Fryštát, Solca, Ráj. Také zde byly dva kostely. Kostel sv. Petra z Alkantary a kostel sv. Jindřicha, zvaný též nový, vystavený až pro 4000 věřících.

Život ve Slezsku nebyl nikdy jednoduchý. Lidé, kteří sem přišli za živobytím, přicházeli ze všech koutů Rakouska – Uherska. Vždy

se zde potkávaly mnohé národnosti a tyto národnostní spory ovlivňovaly život lidí ve všech epochách, kdy na pozadí „velkých dějin“ místní lidé žili a prožívali své každodenní starosti i radosti. Tyto národnostní spory přetrvávaly v období první republiky, v období druhé světové války i v období následujícím. Nadto již na sklonku 40. let bylo v touze po maximálním průmyslovém využití potenciálu těžby uhlí rozhodnuto o těžbě v takovém rozsahu, kdy bylo zřejmé, že dojde k propadu a zániku původního města Staré Karviné. Zámek Solca s překrásným parkem byl postupně vykrádán, poté vyhořel, aby následně mohlo být rozhodnuto o jeho úplném zbourání. Stejně tak školy, kulturní domy, pivovar, byly postupně poddolovány a pokud se zcela nepropadly, byly zbourány. Stejný osud potkal i kostel sv. Jindřicha. Přestože byl památkově chráněný, v 50. letech došlo ke změně rozhodnutí, památková ochrana byla odejmuta a kostel byl záměrně poddolován tak, aby se zřítíl. Hornické kolonie byly rušeny, domy se nemohly opravovat a lidem bylo nabízeno pouze přestěhování se do Nové Karviné, Havířova, Ostravy, nebo dalších okolních měst a obcí.

Jako jediný opuštěný a zapomenutý

pamětník dřívější krásné Staré Karviné vydržel kostel sv. Petra z Alkantary, příznačně patrona opuštěných kostelů. Kostel sv. Petra z Alkantary stál původně na kopci a vlivem poddolování se propadl o 37 m a naklonil 6,8° jižním směrem. Jen pro zajímavost, sklon šikmé věže v Pise je 5,5°.

Ještě na počátku 90. let byl Šikmý kostel určen k demolici a jen díky obrovskému úsilí místního kněze Ernesta Dostála se toto rozhodnutí podařilo zvrátit a kostel byl

zachráněn. Před zřícením kostel zachránily ocelové výztuže, zpevněná střešní konstrukce a betonová injektáž, kterou se mimo jiné vyrovnala podlaha v kostelní lodi.

Při prohlídce vám průvodce položením vodováhy na zem dokáže, že v kostelní lodi jsou ve skutečnosti nakřivo zdi a podlaha je rovná, přestože se při chůzi budete cítit, jako byste se kymáceli, a ne vždy se vám podaří přejít kostelem rovně.

Kostel sv. Petra z Alcantary byl postaven v r. 1736 v barokním slohu na místě původního dřevěného kostelíka, který byl zasvěcen sv. Martinovi, o němž je zmínka již v roce 1447.

Vnitřek kostela po generální renovaci

Svatá Barbora, ochránkyně horníků, dělostřelců, pyrotechniků a dalších rizikových povolání.

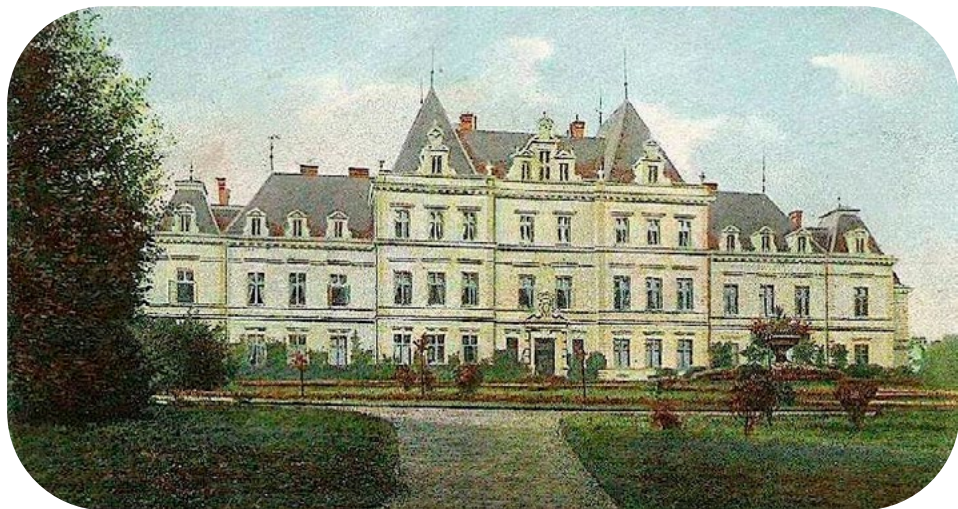
Na obrázku je vidět, jak je kostel postaven.

Starý kostel postavený z nesterajných velkých kamenů také díky této skladbě zdiva vydržel. Nový kostel, kostel sv. Jindřicha postavený z cihel obrovské a záměrné poddolování nevydržel.

Na místě Staré Karviné jsou nyní jen lesíky, louky a jezera, která vznikla jako důsledek důlní činnosti. Spolek nadšenců Staré Karviné ale vyznačil některá významná místa a umístil zde fotografie staveb, které se zde kdysi nacházely. Pokud při procházce těmito místy zavřete oči, dovedete si tedy snadno představit dřívější hornické kolonie plné života, uvidíte násep kolejí, kudy jezdila lokálka (tramvaj) do Ostravy, můžete se zastavit u polského spolkového domu Praca a kolem Šikmého kostela dojít až k dolu Barbora. Můžete zavzpomínat na život místních obyvatel, nebo si vybavit hrdiny trilogie, o jejichž osudech čtete a sledujete je téměř čtvrtstoletí.

Důl Gabriela, dnes již uzavřený, nachází se pár metrů za Šikmým kostelem

Zámek Solca postavil v roce 1873 hrabě Jindřich Larisch-Mönsich. Kolem zámku byl v r. 1883 zřízen park a v něm postavena rodová hrobka. V roce 1953 byl zámek do základů zbořen z důvodu poškození poddolováním a požárem. Po roce 1948 park chátral a nakonec byl zlikvidován i s rodovou hrobkou. V současné době se uvažuje o znovuvybudování hrobky rodu Larisch-Mönsich.

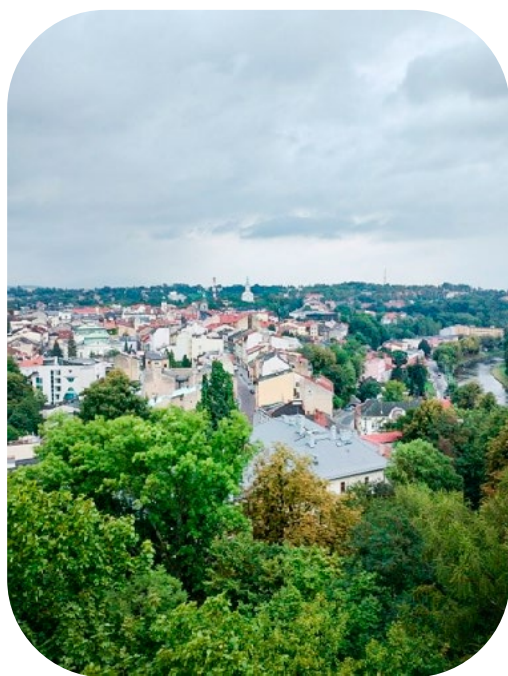

Místa, která byla dříve plná života. Ulice, kudy jezdila i tramvaj a budova, kde se scházeli místní obyvatelé, kam chodili za kulturou i řešit své problémy – Praca.

Křtitelnice a interier kostela s obrazem Sv. Petra z Alcataru ze 14. Století

Procházkou tímto krajem se mi stala kniha Šikmý kostel ještě bližší. Román Šikmý kostel se stal absolutním vítězem čtenářské ankety Kniha roku 2020.

Dagmar Vovesná,
knihovnice

Pohled na polskou část Těšína, hranici tvoří řeka Olše

Dnes už si můžeme sāhnout

Víte, kdy to vše začalo? Psal se jeden z těch roků, co už se nikdy nevrátí. Přesně ten den v dopoledních hodinách končila naše 24hodinovka. 24 hodin jsme kroužili po vyznačeném okruhu s cílem, ujít co nejvíce kilometrů. V různých časech se k nám přidávali lidé a kilometry se násobily.

Dnes již není důležité, kolik kilometrů jsme ušli, kdy to bylo, ale co vše se zde odehrálo. To spojení lidí, kteří se často ani neznali, a přesto spolu trávili několik hodin na trati. Při jednom takovém rozhovoru jsem byl osloven člověkem, který neváhal sednout do auta a jet necelých 200 km, abychom se mohli setkat.

Tehdy jsem poprvé uslyšel o dětském hospici „Dům pro Julii.“

Od té doby jsem se tímto projektem začal zabývat, šířil o něm informace a všemožně jej, za pomoci podobně nastavených lidí, ček, podporoval. Promiňte mi, pokud můj začátek má pachut „já“ a věřte, že je jen rozjezdovou dráhou pro podstatné informace.

Tou nejpodstatnější je, že „Dům pro Julii“ byl nejen postaven, ale i otevřen a k dnešnímu dni slouží svým klientům.

Dáte mi jistě zapravdu, že tady bych mohl s nějakým dovětkem o poděkování skončit a dnešní úspěchaná doba by byla spokojená.

Samozřejmě bych přidal nějaké fotografie a třeba i nějaký ten hollywoodský úsměv. Nazval bych to „po povrchu“ a věřím, že by lidé byli spokojeni.

Co vy? Také byste byli spokojeni? Přiznám se vám, že já ne. Žiji v dnešní době, protože nemám na výběr. Žil jsem však i v dobách svého dětství, dospívání i dospělosti. Přiznám se, že to byly pestré, pěkné i bouřlivé časy. Nebyl jsem se vším spokojen, což nejsem ani dnes. Měl jsem, a to mi zůstalo, možnost. Možnost rozhodnout se, co a jak budu dělat. Jaký a jakým budu. Přiznám se vám, že jsem věřil, že až z této obce zmizí ti, co způsobují rozvraty bude líp a bude možnost zbavit tuto obec toho zvláštního zla, které jako vlásečnice tělo, prorůstají naši obec.

Zmýlil jsem se. Každý plevel má semena a vysemení. Nejsme toho výjimkou, a tak po desetiletí můžeme sledovat žabomyší války jednoho konce dědiny proti druhému, politické rozbroje jednotlivých stran v naší vesnici, které k ničemu nevedou. Byli jsme svědky štvavých kampaní, udání, války rodů, rodin, pomluv a intrik. Často se stává, že nově přistěhovaní jsou vtaženi do těchto, často špinavých praktik a k mému zděšení jim bez ověření věří.

Docela slušná bilance, nemyslíte? Já vím, že většina lidí mlčí, cítí to všichni a ví to většina.

Někomu může a jistě i bude připadat tato vsuvka v článku zbytečná, možná i nevhodná a někdo ji nazve agresivní. Moji milí, ve vši úctě a lásce věřte, že není. Je mi jasné, že bude na daného jedince působit přesně tak, jak se jej dotkne. Pohlédnout pravdě do očí a přiznat si ji, je jediná možnost pro nápravu věcí i jedince. To že se to nenosí je přesně ten důvod, proč se nejen v naší obci děje to, o čem se mlčí.

Přesto všechno, jste to vy, komu chci vzdát holt za vaši lidskost, empatii a otevřená srdce. Ano občané obce Prace – VÁM, kteří jste byli u toho a pomohli jste dle svých schopností a možností!!!

Dům pro Julii je postaven. Původní rozpočet 112 milionů se zvedl na téměř 200 milionů. Byl jsem

tam ještě dřív, než se dveře tohoto zařízení otevřely pro širokou veřejnost. Procházel jsem tu architektonickou exhibici a hleděl

do budoucnosti. Pokud provoz domu pro Julii závisí a bude záviset na sponzorech, jak je prezentováno, nezbude, než jim přát silné členy jejich podporovatelů. Na druhou stranu může toto zařízení vytvořit jakési centrum spojení lidí, spolků, firem, škol, učilišť. Já vím, že to je práce a že je jednodušší stát s nataženou rukou a všechny obviňovat z nelidskosti, sobeckosti atd. Kdo by tento způsob vynucené podpory neznal, ale to není řešení. I zde je třeba lidí s nadšením, pílí a vůlí, kteří tuto práci odvedou a svým přístupem strhnou druhé.

Byla to právě smrt, která paradoxně rozpohybovala tento projekt. Smrt malé holčičky, která se jmenovala Julinka. Dnes zde stojí zařízení, které nese její jméno a je připraveno pomoci dalším malým i větším dětem, stejně tak, jako jejich rodinám.

Jsou mezi námi, žijí blízko nás a často jsou ignorováni, přehlíženi a dokonce i odstrčeni. Jindy je to náš ostych, strach, nevědomost, která nám brání přijít a zeptat se, zajímat se, možná i popovídat a nedívat se na druhou stranu. Vše je to o nás, o tobě, o mně, o našich hodnotách, charakterech, o pohledu do zrcadla, který by nám náš život měl nastavit.

Konec vsuvky drazí Pratečtí občané, neboť smyslem tohoto

příspěvku je poděkování občanům této obce. Patří všem, kdo se jakýmkoliv způsobem zapojili do podpory.

Proběhlo zde několik různých tipů akcí i sbírek a u toho všeho jste byli. Svojí pomocí jste posunuli pomyslnou figurku k jejímu cíli. Někteří z vás byli téměř u všeho, jiní i sami organizovali, podporovali. Mohl bych vyjmenovávat jednoho po druhém a vím, že by můj seznam nebyl úplný. Proto přijmi, drahý človče, poděkování. Ať už jsi zastupitel, starší občan, který se rozhodl ze svého důchodu přispět, dítě, které vyrobilo výrobek, vy kdo jste připravovali různé programy, podpořili ve svých zařízeních sbírky, organizovali celá pásma. Před vámi i před těmi, kdo se v mnou vyjmenovaných skupinách nenašli smekám a děkuji. Děkuji nejen za sebe, ale za všechny, komu jste pomohli. Naše obec Prace a jejich občané pomohli a to je to, co ji zdobí. To je to, za co vám patří dík. Tak tedy děkuji.

Richard Štěpánek

P. S. Je psáno: „Amen, pravím vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nejmenších bratrů, mně jste učinili.“

Mat. 25:40

Rusové (nejen) u Slavkova, car a generál

Bývalo mi nápadné, jak o účasti Rusů v Bitvě u Slavkova se u nás vždy píše a mluví málo nebo jen opatrně až vyhýbavě, jak se všchno uvádí zřetelně s vědomím kým-si daných mantinelů. (Dnes nás témuž učí v uhranutém Bruselu, nazývají to politickou korektností, tj. hlavně ať někoho pravdou nepohněvame, věc samotná je pokaždé až to druhé nejdůležitější!) Proběhly za těch více než dvakrát sto let různé vlny. Zprvu to bývalo stranění „domácímu“ z Vídně panujícímu rodu, jindy příchyllost spíše k osudům místního velmi těžce zkoušeného obyvatelstva (což by zde snad mohlo být jediným ospravedlnitelným proudem uvažování, pomineme-li úděl těch pochodujících v plné polní) a, po První světové válce výrazně, docházelo až k projevům zaujetí pro stanovisko a výklad dějin Francie, našeho tehdy upřednostňovaného spojence, a především k postojům nadšení pro osobu samotného slavkovského vítěze, aspoň jeho velkým N s císařskými vavřínovými snítkami leckde jen tak vystaveného.

Nikdy jsem nezaznamenal vyslovení sympatií nebo aspoň nějakého pochopení pro účast jen Rusů, jako bojující strany nebo jako národnosti, myslím tím v běžných postojích účastníků nebo pisatelů takových

hovorů příležitostně vedených. Snad je dnes možno se k tomu vyslovovat bez zábran (myslíte, že už natrvalo?), může se do takového stanoviska vnášet konečně logika a smí se zpřístupňovat skutečnost.

(Bylo by však nespravedlivé opomíjet široký proud účasti všech generací nad údělem všech tehdejších bojujících, raněných a padlých, včetně k smrti usouzených, na obou stranách, ze všech tří armád, v rovně vnímání utrpení a nedobrovolné oběti jednotlivců, nelze nám nepřipomínat postoje lidskosti, které na uniformě nezáleží. Takové pozitivní myšlení vedlo posléze k vybudování památníku, bylo vyústěním snah zosobněných paterem Aloisem Slovákem – svým názvem je jejich výsledek, Mohyla míru u Slavkova, nikoliv pomníkem slavné bitvy ani oslavou něčího vítězství.)

Slavkovské vystoupení carské říše, celé to dlouhé tažení z pravoslavného světa tam a zpět, byly vlastně vždy problematické, pro ni i pro ostatní účastníky „sraženíja pri Ávsterlice“, s výsledkem nevalným, asi jako chování se obra, kterého daleko v cizině nic tamního, byť také slovanského, tedy pro něj jen samé detaily místního významu, ani nezajímá.

V ruské válečné doktríně (vidíme to ve stejné podobě i teď

na frontách přepadené Malé Rusi čili jako samostatná mezinárodně uznané Ukrajiny) se pracuje běžně s tím, že (jejich pohledem) „naše širá Rus je rozsáhlá, jejími hranicemi jsou hory a moře“, a že „nás, Rusů, je hodně a jsme jen jedni, na těch nekonečných rovinách, od Karpat po Sachalin“. Jejich posvátná Rus je prý jen jedna, všem východním Slovanům společná – proč by tedy ti neměli být jedním národem! Jsou lhotejší si připouštět, že byla a je ta jejich země i nešťastná, ne, od východu, širokým mořem ale jen nedostatečně pásmem Uralu ne dost dlouhého historicky oddělená (středoasijské stepní nájezdníci se horám a lesům vyhýbali; nešlo jim ve středověku tolik o zabor území jako o jeho vyplundrování, spálení, vyhlazení), společnost vyrostlá ze staroslovanských patriarchálních základů a pak tisíc let přepadávaná a zotročovaná ze Střední a Východní Asie, to nakonec pod zeleným praporem Muhammada, posléze za carů, bolševiků i nynějších dědiců a udržovatelů středověkých mongolsko-tatarských tradic, i v běžné veřejné správě, zprvu tehdy slovanských otroků ale dnes přesvědčením „Eurasijců“, jak oni sobě, tj. Velkorusům, říkají a ostatním vnucují, ne spolu s námi Evropanů, hledajících svoje místo v poměrech tohoto

světa. Jsou neschopni si uvědomit, že žije ta dnes imperiálně zbytnělá bývalá Moskevská, tedy Velká Rus pod knutou násilníka už nepřetržitě osm set let, od zničujícího vpádu Činggischána (osudová, Rusy těžce prohraná bitva na řece Kalka r. 1223).

Ono známé sebevědomé „nas mnoho“, je už po nějakých tři sta let vůči Evropě ideou na pozadí u všeho, co mocensky podnikají. V moderní době si pak coby Sověti a dnes Velkorusové s atomovými zbraněmi o sobě vytvořili představu neporazitelnosti. Tím má být budoucnost na Rusi zajištěna – nijak už není držena v tajnosti hrozba, od samotného Pútina na veřejnosti pronesená, že pokud by svět neměl mít ve svém čele ty úplně nejmocnější s Ruskem mezi nimi, tak by takový přece ani nemusel nadále existovat.

I tak těm našim nejpočetnějším slovanským bratrům jejich „mnogost“ ne vždy pomohla – sedm let po Slavkovu ustupovali doma před Napoleonem pořád dál, i Moskvu sami vyklidili a spálili (ještě za mé první návštěvy r. 1964 bylo její i centrum do značné míry dřevěné), a to francouzské tažení proti sobě, se skrytým poučením pro útočníka, nechávali za sebe udolávat generálem Zimou.

Kde prání diktuje myšlenku, je dáván volný prostor omlouvání

každého neúspěchu jeho pře-
vyprávěním do takové podoby,
že v tom nezdar ani nepoznáte.
Tak se v jednom našem průvodci
z roku, buď „už“ nebo stále „ješ-
tě“, 1990 o bitvě ve fázi jejího po-
čátku dozvídáme, že naše Mohyla
s okolím „je místem, odkud gene-
rál Kutuzov řídil postup (!, vklá-
dám sem já) spojeneckých vojsk...
proti armádě císaře Napoleona“.
Plán té bitvy pro Spojence, po je-
jich vzájemné dohodě, vypraco-
val Rakušan generálmajor von
Weyrother, tedy od manévru rok
předtím těch míst znalec. Gene-
rál Kutuzov, nejvýše postavená
osoba v ruské uniformě, v tom
roce šedesátiletý, svým levým, je-
diným zdravým okem ve skuteč-
nosti jen z příkazu dohlížel nad

nastávajícím odchodem, podle té
domluvy, ruských oddílů na jiné
místo, na Rusy s Rakušany před-
pokládané bojiště, a uvědomoval
si, že se tím Spojenci zbytečně
vzdávají dosavadního velmi vý-
hodného postavení, té správně za-
ujaté a v terénu rozhodující „kóty
325“; proto s opuštěním toho mís-
ta otálel.

Dály se ty pomalé přesuny dost
zmateně, s neorientací v terénu,
také s nejedním nedorozuměním
mezi Rusy a Rakušany. Svým růz-
ně vysokým velitelům se vojáci,
na více místech a ještě za klidu,
mezi sebou pomíchali, takže jim
pro tu chvíli velet ani nešlo. A ná-
hle se pod nimi, na svahu tohoto
kopce nad Prací, z ustupující mlhy
nedaleko vynořili ve velkém po-
čtu sevřené postupující Francou-
zi. Bezradnost odporu proti nim
vyvstala okamžitě – s takovou vý-
hodou pro sebe snad ani Napoleon
nepočítal, byť vycházející slun-
ce v tu rozhodující hodinu, svého
významného spojence slávu mu
nadále zjednávajících, ve svých
výhledech započítáno měl. Spoje-
necké přední hlídky se nějakými
Francouzi prostě nezabývaly.

Velmi sebevědomý car Alexan-
dr I., „bátuška“ panovník, „go-
sudár“ tedy vladař na prestolu
Romanovců dovolávajícím se
dědictví Byzance až Říma, vo-
jevůdce na poli válečném dosud

nezkušený, osmadvacetiletý, tehdy na trůně první čtyři roky z celkem pak čtyřiaadvaceti, momentálně sedící na koni na svém jiném stanovišti, nebyl na výši situace, a ten náhlý zvrat zřejmě nechápal. Na počátku svého následujícího odchodu od rychle rozehraného střetnutí byl pak podle svědků z doprovodu zcela zdrcen. Svým netrpělivě opakováním rozkazem těsně před bitvou stihl Kutuzova z Prateckého návrší vlastně vyhnat. To se obvykle neuvádí, ani ve prospěch tohoto u nás stále v oblibě udržovaného jeho nejvyššího podřízeného na tom rozsáhlém polním tažení, který jej napodruhé pak

ukázněně poslechl. Zachránit situaci Spojencům už nešlo – široký francouzský klín, se svou takto náhle získanou výškovou výhodou, ty ustupující i utíkající Spojence rozštěpil.

Za cesty zpět od Slavkova si Jeho Veličenstvo stihlo zařídít svoje triumfální uvítání v Petrohradě, před Zimním palácem, a zády se nadále obracelo ke Kutuzovovi. Vztah vydržel tak dlouho, dokud Veličenstvo svého zkušeného стратега znovu nepotřebovalo – v roce 1812, pro svatou Rus památném, se Michail Illarionovič Goleňiščev-Kutuzov (-Smolenskij, to až po slavné bitvě zase s Napoleonem téhož roku u Smolenska, na běloruském pomezí) (1745-1813) stal Jeho Carské Výsosti maršálem, získal tedy hodnost vyšší než generál.

Kdo má zájem se s dobovým ruským prostředím blíže seznámit v krásné literatuře, má možnost si o tom přečíst vzorovou ukázkou prózy, slavný román od hraběte Lva Nikolajeviče Tolstého (osobní jména nepřekládáme, byť znějí našemu jazyku podobně; správně česky by zde mělo být „od L.N.Tolstoj“) nesoucí název „Speciální vojenská operace a mír“ (děj se odehrává i u Slavkova), ale raději ať se s tím snad nechlubí ani tomu docela pozoruhodnému množství sociálně zasítovaných Čechů.

K tomu jedno varování: za nedodržení předepsané terminologie čili za podporu terorismu je v Pútin-stánu až sedm let (tím přece zjevně propagujete fašismus a nacismus).

Události se vyvíjejí, časem bude mnohé různě jinak. Proto u tohoto článku, zachycujícího určitý stav a majícího vyjít ve Zpravodaji až v dalším obvyklém napoleonském podzimu, uvádím i datum, kdy jsem jej psal. To je teď takové, jaké

se po letošním roce 2024 bude moci opakovat až zase za čtyři roky. Třeba se to přikázané ná-zvosloví, výsměch zdravému ro-zumu zbytku světa, bude časem muset měnit.

(O významné účasti Ruska, ještě pravoslavného a carského, na budování a vybavování Mohyly míru, to už jen krátce, zase někdy jindy.)

Ladislav Mach

Olympiáda v Paříži pohledem kněze

P. Oldřich Chocholáč je v současnosti farářem v Telnici u Brna a v naší obci Prace.

V roce 2016 se stal kaplanem Českého olympijského výboru a my jsme se ho zeptali na zážitky z pařížské olympiády.

Jak jste se stal olympijským kaplanem?

V únoru 2014 jsem si splnil svůj velký sen a na několik dní odletěl spolu s českými fanoušky do Soči na závěr zimních olympijských her. Byla to pro mne velká

zkušenost a zážitek. I díky této cestě následně přišla nabídka doprovázet českou výpravu na olympijské hry nejen jako fanoušek, ale jako kaplan výpravy českých sportovců. Ostatní už záleželo na výběru a rozhodnutí Českého olympijského výboru a Stálé rady České biskupské konference.

Olympijským kaplanem jste už potřetí, vidíte větší zájem o vaši službu?

Český tým jsem jako kaplan mohl doprovázet poprvé na letních hrách v Riu 2016 a poté i na zimní olympiádě v Koreji 2018. V roce 2019 jsem se také vydal na Evropské hry v Minsku. Následující rok se vše uzavřelo a ve velmi náročných podmínkách se konala olympiáda v Tokiu a zimní olympiáda v Pekingu. Realizační tým byl na tyto hry velmi omezen. Osobně jsem se jich nemohl zúčastnit, ale i tak měli sportovci na mě kontakt a možnost zavolat nebo napsat. Po covidu jsem mohl české sportovce doprovázet na Evropských hrách v Krakově 2023.

Vnímám, že čím více se se sportovci a jejich doprovodem setkáváme a poznáváme, jsme si blíží a i moje služba kaplana je tak více vnímána jako přirozená součást zázemí na těchto vrcholných sportovních akcích. Setkal jsem se i s názorem, že kaplan je na olympijských

hrách vyjádřením kultury a vyspělosti daného národa. Duchovní rozměr je důležitý i ve světě sportu, i když z našeho českého pohledu to tak mnohdy nevnímáme. V Paříži se duchovní rozměr sportu usilovali zdůraznit místní křesťané i projektem Holy Games a speciálním vydáním Nového zákona s vloženým svědectvím o své víře sportovců nejen z Francie.

Jak se vám líbila letošní olympiáda v Paříži? Máte nějaký silný zážitek?

Organizátoři pařížské olympiády se snažili nejen využít už dříve postavených sportovišť, ale i vtáhnou olympijské hry do samotného srdce města mezi krásné památky Paříže. Myslím, že se jím to velmi povedlo. Jedním ze silných zážitků byl Parc des Champions na Trocadéro přímo pod Eiffelovou věží, kde tisíce lidí mohly během her přivítat olympijské medailisty a radovat se z jejich sportovního úspěchu.

Jaká je vaše role na olympiádě?

Papež František při jednom setkání s Italským olympijským výborem pojmenoval roli kaplana na olympijských hrách jako službu „přátelské přítomnosti, která chce ukázat blízkost církve“. Věřícím sportovcům i ostatním členů týmu mohu nabídnout slavení mše svaté v českém jazyce,

společnou modlitbu, požehnání. Svou službu však nabízím všem, bez rozdílu vyznání, například v osobním rozhovoru na různá životní témata. S kým a o čem jsem během olympiády mluvil, však zůstane „zповědním tajemstvím“.

Kde se s Vámi sportovci během olympiády nejčastěji setkají? Hlásí se někteří z nich ke své víře?

Snažím se být mezi sportovci v olympijské vesnici co nejvíce. Potkáváme se tak přirozeně během dne, povídáme o obyčejných věcech nebo po čase i o tématech náročnějších a hlubších. Každý z týmu má na mě kontakt přes mobil nebo sociální sítě. Někteří sportovci se k víře otevřeně hlásí, jiní ji neřeší nebo se považují za ateisty. V české povaze nemáme příliš potřebu řešit víru navenek. To se týká nejen sportovního prostředí. Má služba kaplana pro český tým je tak více individuální než kaplanů pro jiné národní týmy.

Staráte se pouze o české sportovce?

Jako kaplan českého olympijského týmu jsem byl především k dispozici pro své krajany. Kontakt na mne a svou službu však pravidelně nabízím i týmu Slovenska, který svého kaplana nemá a je nám historicky a jazykově blízko.

Součástí každé olympijské vesnice je i Mezináboženské centrum, kam mohou přicházet sportovci a jejich doprovod a nacházet místo ke ztišení a modlitbě. Zde jsme se setkávali z různých zemí a různých vyznání. Jen francouzských duchovních a dobrovolníků mohlo být kolem třiceti. Ale setkal jsem se tam s kaplany a dobrovolníky i z jiných zemí, např. z USA nebo pravoslavným knězem z Moldavie. Velmi milým překvapením pro mne bylo setkání s rabínem Lewin Moshem. Ten měl v Mezináboženském centru vystavenou fotografii Staronové synagogy v Praze a rád přislíbil modlitbu i za naše sportovce.

Kontaktují vás sportovci i během roku, mimo olympiádu?

Vnímám, že být kaplanem pro olympijský tým je službou nejen během samotných her. Kontakt na mne sportovci mají stále a s mnohými jsem spojený přes sociální sítě. Rád je provázím také svou modlitbou při různých sportovních i životních událostech. Být kaplanem pro sportovce je však běh na dlouhou trať...

Podle vaší zkušenosti, jsou vrcholoví sportovci v něčem jiní než „obyčejní lidé“? Mnohdy jsou vnímáni jako hvězdy...

Když už jste jako sportovec na olympijských hrách, máte v sobě velkou touhu co nejlépe zúročit tu mnohaletou dřinu, tisíce tréninků a zápasů, které vaší nominaci a závodu na olympiádě předcházely. Máte velkou motivaci uspět. Zároveň máte za sebou nejen mnoho výher, ale i chvíle proher, frustrace, které vás nesmí zlomit, ale naopak posunout dál. Pro mne, jako „obyčejného člověka“, každý životní příběh je obrovskou inspirací i povzbuzením – abych mohl v určité situaci být zase oporou a povzbuzením pro druhé. Sportovní prostředí tvoří konkrétní lidé. Každý je hvězdou. Můj úkol je, aby byli jednou součástí i nádherného nebe

Patří otázka víry i do světa sportu?

Už na počátku novodobého olympijského hnutí se vedle barona Pierre de Coubertina objevuje postava dominikánského kněze Henri Didona, díky kterému v olympijském hesle máme latinská slova Citius – Altius – Fortius.

V roce 2018 Dikasterium pro laiky, rodinu a život vydalo dokument o křesťanské perspektivě sportu a lidské osoby. Nese skvělý název: „Vydat ze sebe to nejlepší“. To může být slovo povzbuzení i do našeho života a zároveň ujištěním, že sport a víra mají k sobě velmi blízko. Každý z nás si potřebujeme v životě seřadit správný žebříček životních hodnot. Dělat vrcholový sport je možné jen v relativně krátké etapě života a pak je potřeba rozhodovat se dál. Život přináší různé výzvy. Jen je potřeba nevzdávat se, bojovat, nerezignovat. Rád cituji sv. apoštola Pavla, který se nebál využít oblast sportu k povzbuzení nás všech: „Nevíte snad, že ti, kteří běží na závodní dráze, běží sice všichni, ale jen jeden dostane cenu? Běžte tak, abyste ji získali! Každý závodník se podrobuje všestranné kázni. Oni to podstupují pro pomíjitelný věnec, my však pro věnec nepomíjitelný.“

(1 Kor 9, 24-25)

**Děkujeme za rozhovor
Bc. Blanka Staňková**

Socha sv. Floriána – patrona hasičů

Svatý Florián se narodil kolem roku 250 v Dolních Rakousích do vojenské rodiny a v dospělosti se stal vojenským úředníkem v Horních Rakousích. Dnešní území Rakouska v té době patřilo římské provincii Noricum a císař Dioklecian tuto provincii připojil k Panonii. Na základě čtyř protikřesťanských ediktů z let 303 a 304 dal ve městě Lauriacum (dnešní Lorch) tehdejší místodržitel Aquilinus pozavírat a usmrtit mnoho křesťanů. Jakmile se to Florián dozvěděl spěchal křesťanům pomoci. Byl zatčen, ale soud nevzal ohledy na jeho vojenské zásluhy ani na bezúhonný život a odsoudil ho k smrti. Kat mu 4. května 304 přivázal ke krku mlýnský kámen a poblíž římské osady Lauriacum (dnes Lorch) byl svržen do řeky Emže, ve které se utopil.

Zemřel tedy mučednickou smrtí. Sochu sv. Floriána bezpečně poznáte. Bývá obvykle zobrazen jako voják vyšší hodnosti, hasící požár nebo jen s nádobou na vodu. Sv. Florián je především patronem hasičů. V českých zemích ale jeho sochy bývaly umísťovány i na mnoha venkovských staveních jako ochrana proti požáru. Stal se ale i patronem dalších povolání souvisejících s ohněm. Například kominíků, pekařů nebo hutníků.

Katolická církev si jeho památku připomíná 4. května.

Sochu sv. Floriána na novou hasičskou zbrojnicí darovala Pratecká farnost. Socha stála 10721,81 Kč.

Bc. Blanka Staňková

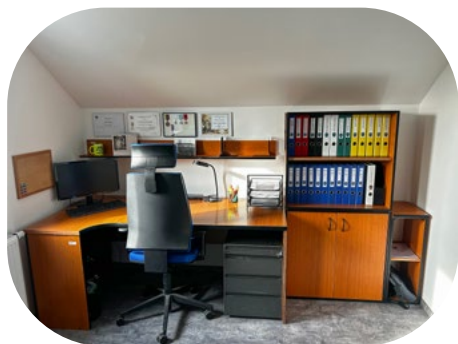
Činnost hasičů Prace

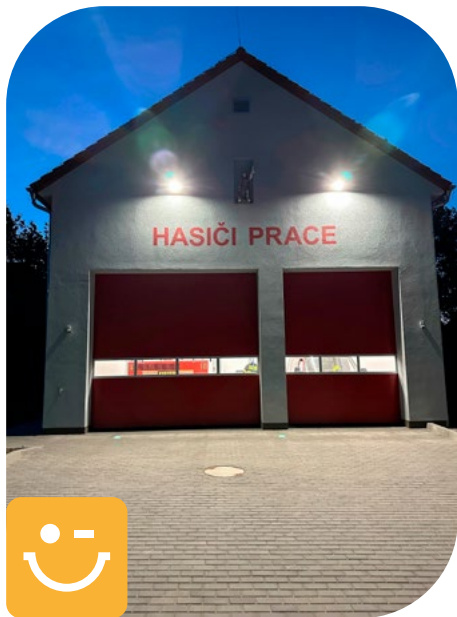
Činnost hasičů za uplynulé období byla náročnější. K běžným povinnostem a úkolům, které nám ukládají řády a směrnice, jako jsou pravidelné shromáždění okolních sborů, kde probíráme například aktuální dění, připravenost, nejrůznější soutěže, konané akce, či novinky z vedení našeho Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, pod které náš sbor spadá, jsme se věnovali přípravám oslav založení obce, při kterých jsme byli obci nápomocni na různých úsecích. Jednotka částečně převzala do užívání novou hasičskou stanici, kde bude sídlit i náš sbor. Abychom prokázali vděk, že můžeme užívat tyto prostory pro své zasedání jak členská, tak okresní a další činnosti, které jako sbor provádíme, přímo se podílíme na vybavení celé budovy jako například kuchyně, denní místnost a nejrůznější doplňky, které jsou nedílnou

součástí každé stavby. To vše jde z peněz, které jsme si jako sbor i díky Vám vydělali na sběrech železného odpadu, ale i z příspěvků samotných členů. Naše finanční prostředky nejsou velké, a proto budeme novou zbrojnicí vybavovat postupně, jak budeme moci.

Na oslavách obce, konkrétně v neděli na mši v kostele Povýšení svatého Kříže nám pan farář požehnal náš nový hasičský prapor, který je pro naši práci jakýmsi symbolem a srdeční záležitostí k našemu poslání. Popřáli a ocenili jsme některé naše dlouholeté a zasloužené členy, k jejich životnímu jubileu. Byli to pan Antonín Burian, pan Pavel Buchta a pan Lubomír Paleček. Ještě jednou přejeme hodně štěstí, rodinné pohody a spoustu zdraví.

Členové jednotky se postupně zabydlují na nové stanici, seznamují se s nejrůznějšími technologiemi, které tato budova má

a které jste sami mohli vidět a prohlédnout si při oslavách obce a dni otevřených dveří obecních budov.

Postupně si vybavujeme prostory garáže, přesouváme techniku, vybavení a ostatní prostory,

kteří nám budou sloužit pro naši výjezdovou činnost a odbornou přípravu, která je nedílnou součástí naší práce. Za uplynulé období od posledního zpravodaje jednotka vyjízděla celkem k 9 událostem. Jednotka absolvovala pohotovost, vzhledem k oslavám obce, tradičním hodům a také k výstrahám před silným větrem a vydatným deštěm, kdy byla připravena vyjet do dvou minut k případné pomoci, či mimořádné události.

Někteří členové absolvovali v uplynulém období odborné kurzy a tím si rozšířili odbornost pro činnost jednotky. Další kurzy budou následovat ještě v tomto roce. Celá jednotka se nadále seznamuje s novým vozidlem CAS 101 Liaz, především pak strojníci, kteří musejí absolvovat spoustu hodin na kondičních jízdách, tak aby měli plně vozidlo v rukou, proto nás teď můžete a budete často vídat v okolí obce.

Přichází podzim, a to znamená zahájení topné sezóny, dovolte tedy něco málo k prevenci k tomuto období.

Pokyny před zahájením topné sezóny

Hasiči vyjízděli v minulém roce k celé řadě požárů způsobených nedbalostí lidí, kteří podcenili nebezpečí při topení.

Série tragických úmrtí nás nutí neustále veřejnost varovat a upozorňovat na základní chyby při uskladňování paliv, spalování v jejich spotřebičích a na chyby v průběhu samotného topení.

Hasiči by rádi veřejnosti připomenuli, že instalovat a užívat lze pouze schválené typy spotřebičů paliv, určených k vytápění objektů a je nutné se řídit předpisy a návody výrobce pro jejich instalaci, umístění, užívání, obsluhu a údržbu. Zákon o požární ochraně každému ukládá povinnost dodržovat podmínky nebo návody, vztahující se k požární bezpečnosti výrobků nebo činností, počínat si tak, aby nedocházelo ke vzniku požáru, zejména při používání tepelných, elektrických, plynových a jiných spotřebičů a komínů, při skladování a používání hořlavých nebo požárně nebezpečných látek, manipulaci s nimi nebo s otevřeným ohněm či jiným zdrojem zapálení. Podrobnosti o těchto povinnostech upravuje vyhláška č.246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci).

Na co si dát pozor, než začnete topit

Každý by měl především vědět, v jakých lhůtách je povinen zajistit provedení pravidelných revizí plynových a elektrických

spotřebičů nebo čištění a kontrol komínů pro jednotlivé typy tepelných spotřebičů. Měl by si zkontrolovat, zda je řádně upevněný kouřovod, zda není někde spotřebič nebo kouřovod propálený. Opatrnosti je třeba dbát zvláště při vysypávání žhavého popela a ukládat ho do nehořlavých nádob, které jsou neporušené, uzavíratelné a umístěné v bezpečné vzdálenosti od hořlavých látek a stavebních konstrukcí z hořlavých hmot. Každoročně se stává špatné ukládání popela příčinou požárů nejen popelnic a kontejnerů, ale i obytných a hospodářských budov.

Je důležité kontrolovat skladování paliva, a to hlavně uhlí i zbytků dřevní hmoty např. pilin a kůry. Zde hrozí už v tuto dobu nebezpečí samovznícení. K tomu jsou náchylné především horší druhy uhlí. Proces samovznícení uhlí podporuje skladování ve větších hromadách (u uhelen rodinných domků je kritická hranice 1,5 m výšky), dále vlhkost, nestejnoměrná zrnitost a přítomnost zbytků dřeva a pilin. Skladovací plocha musí být před naskladněním řádně vyčištěna a nenavlhla. Stěny uhelny řádně omítnuté, protože např. cihlová drť prokazatelně urychluje proces samovznícení. Uhlí skladujte odděleně od ostatních paliv a vždy zvláště novou navážku od staré.

V jeho blízkosti zamezte umístění zdrojů tepla – rozvody trubek od topení, páry nebo teplé vody. Pozor na zatékání vody do uskladněného paliva. Při naskladnění nově dovezeného paliva kontrolujte, zda nedochází k nárůstu teploty. Kontroly by měly probíhat u nově dovezeného paliva každý den, později v týdenních intervalech. Samovznícení se projeví vytvářením vodní páry, dýmu nebo zvýšením teploty. Při prvním zpozorování zvyšující se teploty proveďte ochlazení uhlí přeházením nebo přenesením na volné místo, kde se rozestře do vrstvy vysoké 0,25 – 0,5 m a nechá vychladnout.

Příprava topidel

Máte před zimou vyčištěná kamna a seřízený kotel topení? Topná sezóna se už zanedlouho rozeběhne, počasí ještě dovoluje napravit zanedbané! Splněny by měly být zejména předepsané povinné revize a kontroly. Zvláště důležité je to u uživatelů plynového kotle, u nichž je stanovena povinnost jednou za rok zajistit kontrolu celého spalovacího procesu, čistotou hořáků počínaje a funkcí pojistkového ventilu či termostatu konče.

Pokud se topí pevnými palivy, zanesený komín přináší nejen špatné hoření, ale i nebezpečí vznícení sazí. Zvláštní nároky jsou opět požadovány u plynových

kotlů. U nich je nutná jak čistota komínových průduchů, tak předsaného tahu komína. A pozor! Odpovědnost za stav komínu (jako součást domu) nemá komíník, ale majitel objektu.

Některé zásady bezpečného provozu topidel

- Kolem každého topidla, podle druhu, je nutné dodržovat bezpečné vzdálenosti od hořlavých stavebních konstrukcí, zařizovacích předmětů umístěných v okolí topidla z hořlavých hmot. Rovněž jsou stanoveny podmínky při instalaci topidla na podlahové krytiny (PVC, plovoucí podlahy apod.).
- Na povrch topidla neodkládat hořlavé materiály a předměty
- Každý spotřebič pevných paliv instalovaný na podlaze z hořlavých hmot musí být opatřen ochrannou nehořlavou podložkou požadovaných rozměrů, která přesahuje jeho půdorys
- Každý je povinen udržovat komíny a kouřovody v řádném technickém stavu, zabezpečovat jejich pravidelné kontroly a nepoužívat komíny, u nichž byly zjištěny závady. Podmínky jsou uvedeny v ČSN EN 1443.
- Každý je povinen zajišťovat pravidelné čištění a kontrolu komínů a kouřovodů spotřebičů paliv.

Lhůty čištění komínů dle vyhlášky č. 111/1981 Sb.

- Komíny se spotřebiči na tuhá a kapalná paliva do výkonu 50 kW šestkrát za rok a s výkonem nad 50 kW čtyřikrát za rok.
- Komíny se spotřebiči na plynná paliva do 50 kW, pokud jsou opatřeny komínovou vložkou dvakrát za rok, do výkonu 50 kW pokud nejsou opatřeny komínovou vložkou šestkrát za rok.
- Komíny se spotřebiči na plynná paliva s výkonem nad 50 kW čtyřikrát za rok.
- Jsou-li do komínů zapojeny spotřebiče paliv do výkonu 50 kW v rekreačních domcích a chatách, pokud nejsou užívány celoročně, nejméně jednou za rok.

Dřevo – tradiční palivo

Polenové dřevo je tradičním palivem. Jeho výhodou je lepší dostupnost (i cenová) než u ostatních paliv. Na rozdíl od ostatních dodavatelských paliv je však potřeba provést mnohé úpravy, než je možné získat tepelnou energii. Ostatní paliva jsou ze strany dodavatele připravena ke spalování (uhlí, oleje, zemní a zkapalněný plyn, elektrická energie).

Pokud ovšem můžeme věnovat, spíše místo peněz, čas na přípravu topiva, je pro nás polenové dřevo finančně nejpríjemnější. Při jeho zpracování a spalování je však

nutno přihlížet k mnoha zdánlivě nesouvisejícím faktorům.

Biomasou nazýváme hlavně dřevní odpad a nové produkty (piliny, hobliny, peletky, brikety, sláma, štěpka, kůra). Jejich efektivní spalování vyžaduje moderní technologie, mnoho z těchto paliv má vysokou vlhkost, jiná jako třeba piliny nebo sláma díky své vlastnosti spékat se, vyžadují odlišný proces spalování. Záleží hlavně na zápalné teplotě paliva a přísunu vzduchu. Je samozřejmé, že pokud přiložíme do klasických kamínek balík slámy, teplo je spotřebováno k uvolnění vlhkosti, dochází k ochlazování kamen a pouze k uhelnatění povrchových vrstev balíku. Klasická kamna neumí účinně využít vznikajícího dřevoplynu. Moderní technologie přišly s dvoukomo-rovým spalováním dřeva, jehož výsledkem je vyšší účinnost spalování (tedy nižší spotřeba paliva) a hlavně vysoký stupeň regulovatelnosti výkonu při zachování jmenovité účinnosti.

Při spalování vlhkého dřeva dochází

- k velkému uvolňování par, které ochlazují kotlové těleso a tím zhoršují podmínky pro spalování
- z kondenzovaná pára reaguje s uhlíkatými složkami a dehtuje
- váže se na saze odlétající komínem a zamožuje okolí

- snižování tepelného výkonu, může ochladit kotlové těleso natolik, že kotel vyhasne

Zásadně se doporučuje topit dřevem s obsahem vody nižším než 30 %, optimálně nižší než 20 %. Čerstvě poražené a nařezané dřevo obsahuje podle druhu, polohy a stáří stromu i více vlhkosti (více než 50 % vlhkosti, proto je nutno důsledně rozlišovat obsah vody v dřevině a vlhkost dřeva). U listnatých dřevin je toto procento obecně větší než u jehličnanů. I uvnitř kmene nalezneme rozdíly. Jarní dřevo, běl a vrškové dřevo obsahují více vody než letní dřevo, jádrové dřevo a kulatina od pařezu. Abychom si mohli užít tepla, snažíme se vlhkost snížit na přijatelnou hranici.

Velmi důležitou vlastností palivového dřeva je vlhkost, která zásadně ovlivňuje tepelné vlastnosti, výhřevnost dřeva rapidně klesá se stoupající vlhkostí dřeva. Se stoupajícím objemem vody v dřevní hmotě klesá její výhřevnost, protože stoupá množství tepla potřebné k odpaření obsažené vody. Odpařená voda navíc neblaze působí na tepelnou techniku a proces spalování.

**Velitel JSDH Prace,
David Rosenberg**

Klub stolního tenisu

Milí čtenáři,
před námi je sezóna 2024/25 a my bychom rádi opět informovali o dění v našem klubu stolního tenisu KST Prace.

Za sebou máme prázdniny, během kterých jsme uspořádali tréninkový pětidenní kemp v Újezdě u Brna ve spolupráci s Ivetou Vacenovskou. Kempu se zúčastnilo 32 hráčů z řad – nejen naší mládeže a trenérsky se o ně kromě Ivety Vacenovské postaraly hvězdy stolního tenisu jako Martina Korbelová, Radek Skála, Antonín Schwarzer nebo rakouský trenér Bien, původem z Číny. Pro účastníky kempu byl zajištěn celodenní program včetně třífázových tréninků. Týden byl ukončen společným táborákem a závěrečným turnajem. Celá akce se setkala s velmi pozitivními ohlasy ze strany samotných hráčů i jejich rodičů a pokud k tomu budeme mít vhodné podmínky, rádi ji přičítáme příští rok zopakujeme.

Do nové sezóny nastupuje celkem 6 družstev dospělých. Krajskou soutěž II. třídy bude hrát družstvo A, zbývající družstva působí v soutěžích na okresní úrovni (okresní přebor 1. třídy, okresní přebor 2. třídy, okresní přebor 4. třídy a okresní soutěž). Dvě družstva zůstala ve svých soutěžích,

družstvo B sestoupilo z krajské soutěže a družstvo D se nám podařilo posunout o soutěž výš. Do okresní soutěže jsme přihlásili nové družstvo E, za které budou hrát žáci i dospělí. Další novinkou je registrace družstva žen, které jsme přihlásili do krajské divize. Naše žákovská základna se pohybuje kolem 15 hráčů. V nové sezóně se naši žáci budou účastnit turnajů na různých úrovních. Ti nejzkušenejší zkusí prorazit na republikových bodovacích turnajích, které se konají v méně i více vzdálených končinách České republiky. Účast na turnajích Jihomoravského kraje bude pro většinu našich pokročilejších žáků již skoro povinností. Kromě toho navštívíme také okresní turnaje, které jsou určené pro všechny žáky. Pevně věříme, že v jarním vydání časopisu vás seznámíme s pěknými výsledky našich hráčů.

Celoroční program je velmi nabitý a náročný nejen pro malé hráče, ale také pro naše trenéry, kterým tímto děkujeme, že se po celé léto žákům věnovali a budou věnovat i nadále.

Za celý oddíl děkujeme za podporu zastupitelům obce Prace a Markovi Rudoleckému – Grunty rybolov, Drůbežárně Prace a našim dalším partnerům Mgr. Janě Sittové a Ing. Martinovi Henčlovi, zástupcům pojišťovny Generali.

Další informace, fotografie a najdete na našich sociálních sítích Facebook a Instagram pod názvem profilu kstprace. Fotogalerii našeho klubu najdete na stránkách kstprace.zonerama.com.

SK Prace

Nedávno skončily prázdniny a letní dovolené. Pro náš sportovní klub i fanoušky to znamená zahájení nového soutěžního ročníku. Zastupovat nás v tomto ročníku budou tři družstva. Družstvo mužů, které máme spojené s klubem Sk Slatina v loňské sezóně s přehledem vyhrálo svoji soutěž a postoupilo do nově pojmenované 8. ligy. Jedná se o bývalý okresní přebor neboli II. třídu městského přeboru. Družstvo bude v tomto ročníku hrát svoje domácí

zápasy napůl v Praci a ve Slatině. Družstvo mladších žáků, které pro letošní ročník bylo nutné doplnit několika hráči z partnerské Slatiny, hraje okresní ligu mladších žáků, skupina B, okres Brno-město. Všechny domácí zápasy tohoto týmu se budou hrát v Praci.

Družstvo mladší přípravy hraje okresní ligu mladších přípravek, skupina A, okres Brno-venkov. Všechny domácí zápasy tohoto týmu se budou také hrát v Praci.

Rozpis fotbalových soutěží - podzim 2024

8. liga muži, Brno - město							podzim 2024
kolo	datum	den	čas	doma		venku	hřiště
8.	21.9.	sobota	15:30	MCV	-	Prace/Slatina	
9.	28.9.	sobota	13:45	Prace/Slatina	-	Řícmanice	Slatina
10.	5.10.	sobota	15:00	MS Brno "B"	-	Prace/Slatina	
11.	12.10.	sobota	13:45	Prace/Slatina	-	Obřany	Slatina
12.	20.10.	neděle	15:00	Start "B"	-	Prace/Slatina	
13.	27.10.	neděle	14:30	Prace/Slatina	-	Bosonohy "B"	Prace
2.	3.11.	neděle	14:00	Prace/Slatina	-	Bílovice n. Sv.	Prace
1.	9.11.	sobota	14:00	Soběšice	-	Prace/Slatina	

Mladší žáci				Okresní liga sk. "B"			
kolo	datum	den	čas	doma		venku	hřiště
3.	17.9.	úterý	16:00	Medlánky "B"	-	Prace/Slatina	
8.	21.9.	sobota	14:00	Prace/Slatina	-	Lokomotiva "B"	Prace
9.	28.9.	sobota	10:30	N. Lísk./Bos.	-	Prace/Slatina	
10.	5.10.	sobota	14:00	Prace/Slatina	-	Chřlice	Prace
11.	12.10.	sobota	15:30	Obřany	-	Prace/Slatina	
12.	19.10.	sobota	14:00	Prace/Slatina	-	Lelekovice	Prace
13.	26.10.	sobota	15:00	Řečkovice	-	Prace/Slatina	
2.	2.11.	sobota	14:00	Prace/Slatina	-	Tuřany	Prace
1.	10.11.	neděle	15:00	Kohoutovice "B"	-	Prace/Slatina	

Přípravka mladší				Okresní liga sk. "A"			
kolo	datum	den	čas	doma		venku	hřiště
8.	22.9.	neděle	11:00	Babice n.S. "B"	-	SK Prace	
9.	28.9.	sobota	10:00	SK Prace	-	Šlapanice	Prace
10.	6.10.	neděle	9:00	Babice n.S. "A"	-	SK Prace	
11.	12.10.	sobota	10:00	SK Prace	-	Požořice	Prace
2.	19.10.	sobota	10:00	SK Prace	-	Podolí A	Prace
3.	27.10.	neděle	9:30	Podolí B	-	SK Prace	
1.	30.10.	středa	16:00	Měnín	-	SK Prace	

Společenská rubrika

Noví občánci

V uplynulém období se narodili v naší obci – Rozálie Boleslavová, Karel Kumpel, Lennard Wojciech Winogrodzki, František Cupák, Patrik Ondráček. Dětem a jejich rodičům přejeme zdraví, spoustu štěstí, rodinné pohody a vzájemné radosti.

Životní jubilea našich spoluobčanů ve III. čtvrtletí roku 2024

50 roků

Lenka Smutná
Helena Zelinková
Dana Šotková Klímková

55 roků

Marie Poulíková

60 roků

Helena Poulíková

70 roků

Lubomír Paleček
Zdeňka Sůkopová

75 roků

Vladimír Svoboda
Miroslava Mrkvicová
Alena Neuschlová
Oldřich Krška
Marie Pavlíková
Jaroslava Ječmínková

80 roků

Eduard Zelený
Pavel Buchta
Růžena Cenkova

95 roků

Zdeňka Hlávková

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví, hodně štěstí, radosti a životního elánu.

Opustili nás:

Miloslava Dvořáčková
Martina Šimková
Renata Zichová
Oldřich Křivka

Stránka pro děti

Učitelka se ptá Pepíčka:

„Čím chceš být?“

„Lékařem“

Ty? Vždyť se bojíš injekce?“

„Když budu na druhé straně tak ne!“

Učitelka žákům:

„Musíte si zvykat na větší samostatnost při učení. Jste už ve třetí třídě a vaši rodiče už na probíranou látku nebudou stačit!“

Pan učitel vysvětluje rozdíl mezi nehodou a neštěstím.

„Může mi někdo z žáků říct nějaký příklad?“

Pepíček se přihlásí.

„Prosím, pane učiteli, když ztratím žákajdu, je to nehoda a když ji tatínek najde, je to neštěstí.“

Pán stojí bezradný a zoufalý u otevřené kapoty svého auta. Přijde dvanáctiletý hoch a auto mu během chvilky opraví.

„Poslyš, ty jsi šikovný, ale řekni mi, proč nejsi ve škole?“

„Dnes má přijít do školy inspektor a paní učitelka mne poslala domů, protože jsem z celé třídy nejhloupější.“

Pán se dlouze a srdečně smál:

„Tak ten inspektor, to jsem já!“

Jdou brunetka a blondýnka po poušti a najednou za nimi vyběhne lev.

Brunetka se skloní, vezme písek a hodí mu ho do očí. Získají tím náskok, ale lev si rychle protře oči a už za nimi zase běží. Když už je dohánění, brunetka se znova skloní a hodí mu písek do očí. A zase získají nějaký ten čas na útěk. Takhle se to opakuje asi třikrát, když náhle brunetka zahlédne strom. Rychle na něj vyleze a podává dolů ruku blondýnce. Ale ta zůstane stát na zemi.

Brunetka volá:

„Rychle polez, nebo tě ten lev sežere!“

Blondýnka se na ni vítězoslavně podívá a prohlásí:

„Já jsem tomu lvovi písek do očí neházela.“

**připravila Jitka Kuklínková,
místostarostka**

Pošle takhle arabský šejk studovat svého syna do Ameriky. Po týdně synek volá: „Tatínku, je tu hezky, ale všichni jezdí do školy autobusem, jen já jezdím autem, tak mezi ostatní studenty moc nezapadnu.“

Tatínek na to: „Tak víš co? Pošlu Ti 100.000 dolarů“

Co bývá v bolavém zubu?

Obuv pro koně

Německy kráva

Rychle rostoucí strom, bývá ve větrolamech

Přechody přes řeky

Největší Egyptská řeka

Vilnius je hl. město kterého státu?

Plátěná táborová obydlí

Zámotek chránící kuklu

Hořká bylina, vyjmenované slovo

Samec divokého prasete

Kdo má svátek 20.června ?

Příslušník armády

Autor knihy dobrodružství Toma Sawyera

Orgán zraku

Naše největší sova

Prvek s chemickou značkou Au

Latinsky lidé

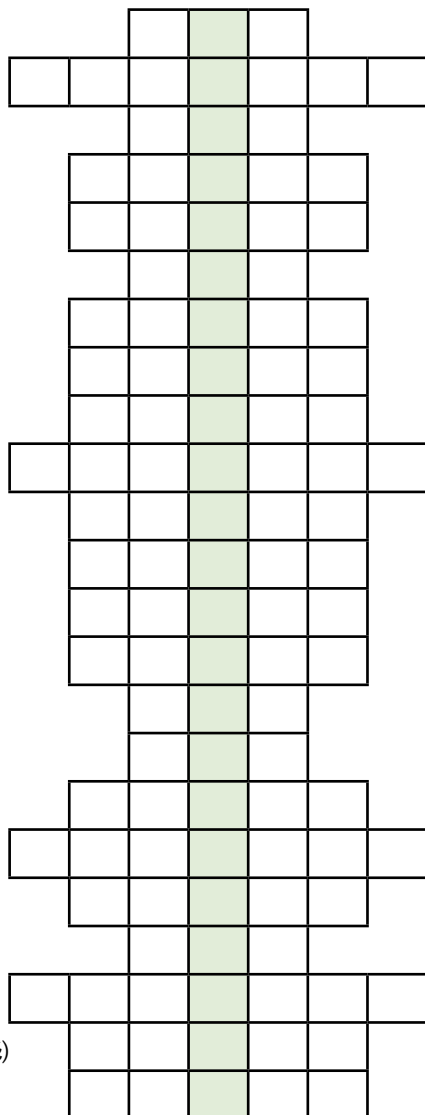
Poslední krajíc z bochníku

Holandsky liška

Zemědělský stoj na sklizeň obilí

Nadřazené slovo (muchomůrka, hřib, klouzek, smrž)

Pevné části lidského těla

Úspěšní luštitelé ze zpravodaje 2/2024

Tomáš Tihon

Veronika Pernicová

Marie Skotalová

Jiří Krajínčák

Vojtěch Šmerda

Dětem blahopřejeme!!! Správně vyluštěnou křížovku ze Zpravodaje obce Prace 3/2024 odevzdejte do 30. 11. 2024 do schránky obecního úřadu.

Povodňové sbírky

Vážení občané,
máme velké štěstí, že nás nepostihla žádná živelná pohroma. Ve chvílích, kdy slyšíme všude kolem ve zprávách o neštěstí druhých, mnoho z nás přemýšlí, jak pomoci. Každá pomoc je důležitá, díky za to, že nezištně svůj volný čas a finanční prostředky věnujete potřebným. Naše obec ve spolupráci s SDH Prace a MO ČČK Prace, vyhlásila sbírku potřebných věcí. Lidem z oblastí zasažených povodněmi pomáhají hasiči, vojáci, policisté i dobrovolníci. Velmi důležitá je však i finanční podpora. Obec finanční sbírku nepořádá, ale můžete přispět na konta těchto humanitárních organizací:

Člověk v tísni:

SOS Povodně, č.ú. 72027202/0300

Charita Česká republika:

Charita pro oběti povodně, č. ú. 44665522/0800, v. s. 906

ADRA CZ:

SOS ADRA: POVODNĚ 2024, č. ú. 66888866/0300, v.s. 391

Diakonie ČCE:

Povodně v Česku, č. ú. 2100691426/2010

Český červený kříž:

Veřejná finanční sbírka, č. ú. 333999/2700, v. s. 2404

Děkujeme za Vaši pomoc a solidaritu.

Koláč, který pomáhá

U příležitosti Světového dne hospicové a paliativní péče organizuje **Oblastní charita Rajhrad** již tradiční sbírku **KOLÁČ PRO HOSPIC**. Jejím záměrem je veřejnosti prezentovat význam hospicové a paliativní péče, současně prostřednictvím veřejné sbírky podpořit péči o pacienty s nevléčitelným onemocněním.

Sbírka se bude konat 9. října 2024 a výtěžek bude využit na pořízení zdravotnického a převazového materiálu, prostředků k ošetření ran a proleženin, včetně jejich prevence. Dále budou zakoupeny hygienické pomůcky, inkontinenční pomůcky, kosmetické přípravky, výživové přídatky a další bílkovinné doplňky stravy.

O pacienty v terminálním stádiu onemocnění pečuje tým složený z lékařů, všeobecných a praktických sester, sociálních pracovníků, psychologů, pečovatelských, duchovních a dobrovolníků 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. Zaměřuje se především na úlevu od bolesti, předchází proleženinám, mírní nevolnost, zvracení a jiné potíže, které mohou provázet jejich onemocnění. Důraz je kladen na individuální přístup, důstojnost, bezpečí a maximální komfort pacientů.

Podrobné informace o sbírce budou aktualizovány na webových stránkách www.rajhrad.charita.cz.

Kontakt:

Jitka Štefánková

Oblastní charita Rajhrad

Jiráskova 47, 664 61 Rajhrad

tel: +420 730 599 752

email: jitka.stefankova@rajhrad.charita.cz

**OBLASTNÍ CHARITA
RAJHRAD**

Podpořte hospicovou péči v Rajhradě.

www.rajhrad.charita.cz/kolacprohospic/

Středa 9. října 2024

Dobrovolný příspěvek můžete taktéž zaslat na účet
číslo 246641158/0600 s variabilním symbolem 1024
nebo prostřednictvím QR kódu.

QR Platba

Hospicová péče klade důraz na důstojnost a pohodlí, s cílem zajistit, aby poslední chvíle života byly pro pacienty bezbolestné, bezpečné a smířlivé. Díky vám, našim dárcům, můžeme i nadále poskytovat tolik potřebnou komplexní péči.

Za dobrovolné příspěvky letos pořídíme převazový a další zdravotnický materiál, prostředky k ošetřování ran a proleženin, včetně jejich prevence, hygienické pomůcky, inkontinenční pomůcky a kosmetické přípravky, výživové přídatky a další bílkovinné doplňky stravy.

Děkujeme, že s námi pomáháte.

CVIČENÍ PRO ZDRAVÍ A DOBROU NÁLADU

Každé pondělí 18:00-19:00 probíhá v Kulturním domě cvičení – prvky aerobiku a posilování.

S sebou sportovní obuv, podložku na cvičení, pití a dobrou náladu.

Cena 100 Kč/lekce

Lektor Richard Štěpánek

V úterý 18:00-19:00 JÓGA v tělocvičně ZŠ (začínáme 8.10.2024)

S sebou podložku na cvičení a pohodlný oděv.

Cena 150 Kč/lekce

Lektorka Gabriela Stanová

Čtvrtky patří pilates, 17:00-18:00 NOVĚ v tělocvičně ZŠ.

S sebou podložku na cvičení a pohodlný oděv.

Cena 150 Kč/lekce

Lektorka Petra Kubešová

JÓGA

S GÁBINOU

Pracem

CVIČENÍ S RICHARDEM PILATES S PEŤOU

VÍCE INFO NA TEL.: 739 672 829

Blešák

Sobota 12.10.2024

Kulturní dům v Praci od 9–14 h

Prohlédněte sklepy, půdy, garáže, zahrady, dětské pokoje...
Přijďte nabídnout to, co Vám přebývá, nebo naopak najít to,
co Vám chybí.

Občerstvení zajištěno

Vstupné dobrovolné

Prodejci 50Kč za stůl. V případě zájmu prodeje
na burze, je nutné si včas zarezervovat stůl.

Rezervace na emailu:

prateckaburza@seznam.cz,

nebo na telefonním čísle 731 897 573

Těšíme se na Vás K&P&L

Obec Prace vyhlašuje sbírku pro Diakonii Broumov, sociální družstvo

Diakonii Broumov,
sociální družstvo

Více na [www: diaconiebroumov.cz](http://www.diaconiebroumov.cz)

Kdy? 1. 11. 2024 od 16 do 18 hodin **Kde? Žlíbek 309, Prace**
Seznam věcí, které můžete dát do sbírek

Veškeré oděvy – dámské, pánské, dětské – nepoškozené s fungujícími zipy

Obuv – nepoškozená (zavázaná v igelitové tašce)

Kabelky, batohy – pouze nepoškozené a s funkčním zipem, lůžkoviny, prostěradla,

Ručníky, utěrky – čisté i mírně poškozené, **Knihy**

Přikrývky, polštáře a deky, pouze péřové, **Záclony, závěsy** – nepoškozené

Látky (minimálně 1 m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)

Věci, které vzít nemůžeme

Znečištěný a vlhký textil, lyže, lyžáky, nádobí bílé i černé, skleničky, porcelán

Ledničky, televize, počítače, matrace, koberce – z ekologických důvodů

Nábytek, jízdní kola, kočárky – transportem se poškodí

ŠTÍPANÉ PALIVOVÉ DŘEVO - AKČNÍ CENA DO VYPRODÁNÍ ZÁSOB

Nesušené - k uskladnění

TVRDÉ DŘEVO

polínka 50cm	2.050,- Kč	akce 1.850,- Kč
polínka 33cm	2.150,- Kč	akce 1.950,- Kč
polínka 25cm	2.250,- Kč	akce 2.050,- Kč

MĚKKÉ DŘEVO

1.550,- Kč	akce 1.300,- Kč
1.600,- Kč	akce 1.350,- Kč
1.650,- Kč	akce 1.400,- Kč

Suché – k okamžitému topení

TVRDÉ DŘEVO, polínka 33cm a 50cm 2.850,- Kč/PRMS

MĚKKÉ DŘEVO, polínka 33cm a 50cm 2.150,- Kč/PRMS

CENY JSOU UVEDENY VČETNĚ DPH, ZA 1 PRMS (prostorový metr sypaný)

EXPEDIČNÍ BODY ROZVOZU

1. Habrovany	683 01	8. Dyjákovice	671 26	15. Mohelnice	789 85
2. Kojetín	752 01	9. Jevišovice	671 53	16. Hranice	753 01
3. Brankovice	683 33	10. Jemnice	675 31	17. Pohořelice	691 23
4. Terezín	696 14	11. Náměšť n/ Osl.	675 71	18. Březová n/Sv.	569 02
5. Hluk	687 25	12. Tišnov	666 48	19. Litomyšl	570 01
6. Zlín	760 01	13. Protivanov	798 48	20. Chrudim	537 01
7. Hrušky	691 56	14. Olomouc	779 00	21. Kutná Hora	284 01

CENA DOPRAVY V OKRUHU DO 20-TI KM OD EXPEDIČNÍHO BODU:

20 PRMS		500,- Kč
10-19 PRMS		900,- Kč
5-9 PRMS		40,- Kč / km oběma směry

Objednávky: + 420 739 572 972 + 420 739 573 610

www.drevohabrovany.cz

Každých
5 minut se stane
dopravní nehoda...

**NABOURALI
VAS.CZ**

**Žádný stres, volejte
vždy RPS.**

JIŘÍ ROZMAHEL

 773 118 773

SVATOMARTINSKÝ
LAMPIONOVÝ
PRŮVOD
A
USPÁVÁNÍ BROUČKŮ
15.11.2024
16:30

V ULICI K MOHYLE MÍRU, V MERUŇKOVÉM SADĚ,
ULOŽÍME BROUČKY K ZIMNÍMU SPÁNKU

V SÁLE BUDOU PŘIPRAVENA SVATOMARTINSKÁ VÍNA
A VÍNA Z JEDINÉHO PRATECKÉHO VINOHRADU.

V POHOSTINSTVÍ BUDE PRO VÁS PŘIPRAVENA
+ (PO PŘEDCHOZÍ OBJEDNÁVCE) +
SVATOMARTINSKÁ KACHNA ALA HUSA

Prace

CIMBÁLOVÁ MUZIKA HOCIČO, DOPROVODNÝ
PROGRAM PRO DĚTI. DOSPĚLÍ VSTUPNÉ 100 KČ,
DĚTI VSTUP ZDARMA

Prace

Výročí 750 let obce